

Zakončení kurzu ARTS007 Germánské literatury – nositelé Nobelovy ceny za literaturu

Zápočet získáte BUĎ za odevzdání jedné argumentativní eseje NEBO za odevzdání protokolů ze tří přednášek, které se v rámci kurzu konaly.

Termín odevzdání: 31. leden 2020

Texty prosím nahrávejte jako wordové soubory do Odevzdáárny kurzu v ISu. V názvu souboru prosím uveďte své jméno a jméno/jména vyučujícího/vyučujících, z jejichž přednášek Vaše esej, resp. Váš protokol vycházejí.

Krátká specifikace požadovaných textových výstupů:

1. Argumentativní esej

Délka: minimálně 3 strany, Times New Roman, písmo 12, řádkování 1,5

Parametry:

- a. Každá argumentativní esej musí mít především TEZI, tj. to hlavní, do chcete o svém předmětu (např. románu, lépe jeho vybraném aspektu) dokázat.
- b. Teze by měla stát hned v úvodním odstavci eseje, nebo by mělo být aspoň jasně naznačeno, kterým směrem se argumentace bude ubírat. Celý text eseje je pak v podstatě zdůvodněním toho, proč si myslíte, že Vaše teze je správná.
- c. Teze není otázka, ale spíše návrh odpovědi. Příklad: NE „Budu se věnovat tomu, **jak** je vystavěn příběh Hvězdných válek“, ale LÉPE „Ukážu, **že** Hvězdné války strukturně odpovídají žánru pohádky“.
- d. Teze musí být odůvodnitelná z analyzovaného textu samotného. Příklad: NE „Ukážu, že Darth Vader je vlastně Stalin“, ale „Ukážu, že zlo je v Hvězdných válkách vždy příbuzné s dobrem“.
- e. Váš hlavní důkazový materiál jsou texty – primární (román, povídka atd.) i sekundární (odborná literatura). Všechny převzaté části textů je třeba signalizovat (doslovné přejímky uvozovkami a udáním místa původu převzatého textu, parafráze bez uvozovek, ale s udáním místa původu myšlenky, kterou parafrázujete).
- f. Jednoduché pravidlo ke struktuře eseje: Co argument pro správnost teze, to odstavec. Na začátku je samozřejmě potřeba dát čtenáři všechno, co potřebuje, aby argumentaci porozuměl (např. krátký popis vztahů mezi postavami).
- g. Co esej není:
 - a. Není převyprávění obsahu knihy. (Test: Pokud odstavce eseje začínají slovy jako „nejprve“, „dále“, „pak“ nebo „na konec“, pak neargumentujete, ale vyprávíte).
 - b. Není recenze. V eseji nehodnotíte, jak je ta která zápleтка přesvědčivá nebo aktuální, ani neposuzujete, jak strhující nebo nudné jsou něčí formulace, nebo jak morální nebo nemorální je nějaká postava.
 - c. Není volnou úvahou na téma knihy. V eseji nejde o to, co si její autor myslí o mezilidských vztazích nebo umělcích. Jde v ní o to, co v daném dramatu o

mezilidských vztazích říká Ibsen (např. že nejsou možné) nebo co v dané povídce říká o umělcích Thomas Mann (např. že mají zkažené zuby).

2. Protokol z přednášky

Délka: zhruba 1 strana, Times New Roman, písmo 12, řádkování 1,5

Parametry:

- a. V úvodu by mělo být řečeno, kdo o čem mluví, a nejlépe taky to, co tím sleduje, tj. v jakém světle chce svůj předmět ukázat. Chce ho jen popsat? Chce ho rehabilitovat? Polemizuje s někým? Zkrátka: do prvního odstavce protokolu by mělo jít „gro“ přednášky.
- b. Text protokolu by měl být textově co nejprovázanější. Je třeba signalizovat hlavní myšlenky, které zazní, je třeba signalizovat příklady, které tyto myšlenky podporují, je třeba signalizovat strukturu, kterou přednášející přednášce dává. Výrazy jako „z toho vyplývá“, „jako příklad XY uvádí“, „naproti tomu stojí fakt, že“ nebo „XY především zdůrazňuje, že“ jsou nutné, aby vznikl logický text protokolu.
- c. Protokol:
 - a. není v bodech, ale v celých větách,
 - b. neříká, že témata v přednášce nějak šla za sebou, ale snaží se zachytit jejich vzájemný vztah,
 - c. vždycky uvádí, kdo je původcem úvahy, kterou právě shrnuje: je to přednášející? Je to autorka, o které zrovna mluví? Je to postava v jejím textu? atd. Protokol nepopisuje, jak věci (obecně) jsou, ale popisuje a třídí to, co zaznělo v přednášce.